

باب بیست و چهارم

در جواز ریح نقود

در لوح زین المقرّین میفرمایند قوله جلّت عظمته:

"اکثری از ناس محتاج باین فقره مشاهده میشوند چه اگر ریحی در میان نباشد امور معطل و معوق خواهد ماند. نفسیکه موفق شود با هم جنس خود و یا هموطن خود و یا برادر خود مدارا نماید و یا مراعات کند یعنی بدادن قرض الحسن کمیابست لذا فضلا علی العباد ربا را مثل معاملات دیگر که مابین ناس متداول است قرار فرمودیم یعنی ریح نقود از این حین که اینحکم مبین از سماء مشیّت نازل شد حلال و طیب و طاهر است تا اهل ارض بکمال روح و ریحان و فرح و انبساط بذکر محبوب عالمیان مشغول باشند آنّه یحکم کیف یشاء و احلّ الربا کما حرّمه من قبل¹ فی قبضته ملکوت الأمر یفعل و یأمر و هو الأمر العلیم. یا زین المقرّین اشکر ربّک بهذا الفضل المبین علمای ایران اکثری بصد هزار حیل و خدعه باکل ربا مشغول بودند و لکن ظاهر آن را بگمان خود بطراز حلّیت آراسته مینمودند یلعبون باوامر الله و احکامه و لا یشعرون. و لکن باید این امر باعتدال و انصاف واقع شود. قلم اعلی در تحدید آن توقّف نموده حکمة من عنده و وسعة لعباده و نوصی اولیاء الله بالعدل و الأنصاف و ما یظهر به رحمة احبّائه و شفقتهم بینهم آنّه هو الناصح المشفق الکریم. و لکن اجرای این امور برجال بیت عدل محوّل شده تا بمقتضیات وقت و حکمت عمل نمایند. مجدداً کلّ را وصیّت مینمائیم بعدل و انصاف و محبّت و رضا انهم اهل البهّاء و اصحاب السفینة الحمراء² علیهم سلام الله مولی الأسماء و فاطر السّماء." (اشراقات)

¹ در اسلام ربا حرام بوده قوله تعالی: احلّ الله البیوع و حرّم الربّاء (بقره ۲۷۶)

² سفینه حمراء: تعبیریست که حضرت اعلی جلّ اسمه الاعزّ الاعلی در کتاب قیوم الاسماء (تفسیر احسن القصص) از شریعت مقدّسه جمالقدم جلّ جلاله فرموده اند بقوله تعالی: "و لقد خلق الله فی حول ذلك الباب بحورا من ماء الأكسیر محمّرا بالدّهن الوجود و قدر الله له سفنا من الیاقوتة الرطبة الحمراء و لا یرکب فیها الا اهل البهّاء"... الخ

حضرت عبدالهء جلّ ثنائه در لوحیکه بواسطه حاجی امین بافتخار فاضل شیرازی³ و احبّای دیگر نازل شده فرموده اند قوله تعالی:

"و اما مقدار ریح در معاملات نقدیه حضرت اعلى روحی له الفداء تنزیل تجارت را مشروع فرموده اند اما جمالمبارک بقدر امکان بتخفیف امر فرموده اند و اگر نزاع و جدال حاصل گردد حکمش راجع به بیت عدل است. و اما در خصوص ریح غیر جائز ریح فاحش است و علیک الهء الأبهی عبدالهء عبّاس ۱۶ محرّم ۱۳۳۹ حیفا."

و در لوح مرحوم حاجی امین میفرمایند قوله العزیز:

"من بعد تنزیل بنفسی ندهید زیرا عبدالهء تنزیل دوست ندارد ولو اینکه مشروع است مگر قرض الحسنه اما از احدی تنزیل مگیرید."

³ جناب شیخ محمد ابراهیم فاضل شیرازی که از مبلغین درجه اول محسوب و از علمای مشهور بوده و عمر خود را صرف خدمت امرالله نمودند در طهران در لیله پنجشنبه ۱۲ شهر العزّة سنه ۹۲ مطابق ۲۷ شهریور ماه ۱۳۱۴ در نتیجه کسالت ممتدی صعود و در گلستان جاوید طهران مدفون گردید. تلگرافی پس از صعودش از ساحت اقدس واصل و او را مبلغ شهیر محبوب فرموده اند علیه بهاءالله